

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

December 2019

Číslo: XII.

PRÍDE KRISTUS, NÁŠ MESIÁŠ

Prežívame adventný čas, ktorý je prípravou na Vianoce, kedy slávime Narodenie nášho Pána z presvätej Panny Márie. Zároveň si uvedomujeme, že Kristus už prišiel, prichádza a opäť príde. To, že **prišiel** a teda narodil sa pred 2000 rokmi je historický fakt, ktorý sa nedá poprieť. Narodil sa v určitom čase a v určitej historicko-politickej situácii, keď Palestína patrila pod nadvládu rozsiahlej Rímskej ríše siahajúcej od Británie až po Indiu. To, že Ježiš Kristus **prichádza** je opäť realita, keď sa rukami kňazov sprítomňuje jeho obeta na našich oltároch, aby sa nám pod spôsobom chleba a vína dával za duchovný pokrm. A to, že Ježiš **príde**, týka sa eschatologickej skutočnosti, ktorá nastane na konci sveta, keď bude súdiť živých i mŕtvych.

Pokiaľ ide o našu prípravu na sviatky, vieme, že nemá byť iba materiálna. Teda stihnúť všetko nakúpiť, navariť, upiecť a poupratovať. Hoci vieme, že niektorí ľudia na poslednú chvíľu kupujú darčeky a zháňajú sa za mnohými vecami. Naša príprava musí byť aj duchovná. Preto by sme sa mali snažiť viacerí v advente okrem zapálenia sviečky na adventnom venci a nedeľnej účasti na sv. omši, prísť aspoň jedenkrát aj počas všedných dní do kostola. Ponúkame možnosť sa zúčastniť aj rorátnych sv. omší. Ďalej modliť sa ráno, napoludnie a večer. A napokon nezabudnúť prísť na vianočnú svätú spoveď.

K duchovnému a vnútornému prežívaniu Vianoc patrí i to, aby sme si nenechali vziať pravú radosť z Narodenia Pána a prežívali Boží pokoj, ktorí anjeli zvestovali ľuďom pri narodení Božieho Syna. K tomu nám pomôžu aj deti z našej školy a škôlky svojím vystúpením v Kultúrnom dome, no hlavne v kostole na jasličkovej pobožnosti.

Mala by byť oslava Narodenia Pána len akousi dekoráciou týchto sviatkov, pričom to podstatné by malo tvoriť jedlo a darčeky? Nie! Skutočné Vianoce sú vtedy pre nás, ak je v centre prežívania týchto sviatkov Boží Syn Ježiš Kristus a medzi nami všetkými vládne láska a Boží pokoj.

Spomeňme si aj na všetkých tých, ktorým nie je dopriate sláviť Vianoce doma v kruhu rodiny. Sú to chorí v nemocniciach, alebo starci v Domove sociálnych služieb. Sú to aj kresťania – migranti, či ľudia, ktorí prišli o svoje príbytky v dôsledku živelných pohrôm. Nech všetkým dá dobrotivý Boh, ktorý z lásky k nám zostúpil na zem, pocítiť svoje milosrdenstvo a dobrotu.

Duch. otec Milan

TICHÁ NOC, SVÄTÁ NOC

Tichá noc, svätá noc je jedna z najznámejších a najkrajších vianočných piesní, či kolied. Pieseň vznikla v roku 1818 celkom náhodou. V

kostole sv. Mikuláša v rakúskom mestečku Oberndorf v blízkosti Salzburgu sa stala v roku 1818 veľká nepríjemnosť - myši prehrýzli mechy organu. Kaplán Joseph Mohr to zistil 23. decembra a o deň neskôr 24. decembra mala byť vianočná omša, ktorá sa nedala odslúžiť bez hudby. Mohr rozmýšľal, čo robiť. Napadlo mu, že situáciu by mohla zachrániť slávnostná pieseň, ktorá by sa dala zaspievať bez hudobného sprievodu. Zúfalstvo prebudilo jeho predstavivosť a Mohr zložil niekoľko vhodných štvorverší, melódia však chýbala. V neďalekej dedine Arnsdorfe však mal priateľa, učiteľa a organistu Franza Grubera, ktorý vedel komponovať hudbu. Mohr sa za ním rozbehol s úpenlivou prosbou, aby niečo vymyslel. Gruber sa prejavil ako dobrý priateľ - napísal melódiu a zachránil svojho priateľa. Ukázalo sa, že hudobníka osvietil sám Duch svätý, pretože melódia prežila stáročia. Po prvýkrát teda uviedli pieseň arnsdorfský učiteľ a organista Franz Xaver Gruber a kaplán Joseph Mohr v kostole sv. Mikuláša v Oberndorfe pri Salzburgu 24. decembra 1818. Pieseň sa okamžite stala veľmi populárnou, hoci bola prvýkrát predstavená len v sprievode gitary. Dnes je preložená do 300 jazykov a nárečí.

Uvažujme nad Božím slovom

Lk 2, 15-17

Keď anjeli odišli od pastierov do neba, pastieri si povedali: „Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa to stalo, ako nám oznámil Pán.“

Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati.

Všeobecne sa Evanjelium vysvetľuje ako radostná zvesť. Obsahuje udalosti zo života Ježiša Krista - jeho narodenie, verejné účinkovanie, smrť a zmŕtvychvstanie. Jeho učenie je radostnou zvesťou. Už pri jeho narodení sa anjeli veľmi radujú z jeho príchodu a túto radosť prenášajú aj na nás. Jedni z tých najchudobnejších vrstiev za čias, keď sa narodil Pán Ježiš, boli pastieri - beduíni. Posol z neba, keď im zvestuje radostnú zvesť o narodení Spasiteľa, najprv ich pochyť strach, no vzápätí veľká radosť. Nechajú sa osloviť a idú do Betlehema, aby privítali príchod svojho Spasiteľa. A tým, že sa poponáhľali, sú pre nás príkladom, aby sme sa aj my poponáhľali všade tam, kde čaká na nás Pán. Je to pre nás výzva, aby sme sa poponáhľali do chrámu či k bratom a sestram, kde je taktiež prítomný a čaká na našu ochotu poslúžiť. Skúsme ubrať z tej našej bežnej životnej rýchlosti, ktorú vynakladáme, keď chceme toho veľa stihnúť. Dôležité je pre nás stíhať to podstatné: aby sa rodičia viac venovali svojim deťom a nenechávali ich príliš na tablete, či počítači, ktorý odoberá dnešným deťom a mládeži veľa času. A taktiež je dôležité venovať sa aj sebe a započúvať sa do ticha, v ktorom Boh k nám hovorí.

Kristus je svetlo, ktoré horí do tmy
našich dní

Často porovnávame dnešné udalosti s minulými a badáme veľkú morálnu krízu a rozpor medzi slovami na jednej strane a skutkami na strane druhej. Zdá sa nám, akoby tma zahaľovala národy a ľudské srdcia. Nádej sveta je vždy v Ježišovi Kristovi. V každej dobe a v každom momente sa môže človek rozhodnúť pre Ježiša Krista, alebo si povie, že to nejako pôjde aj bez neho. Nuž, pôjde to aj bez neho? Pôjde, lenže nie smerom k nebu, lež do záhuby.

My si však uvedomujeme, že Boh prišiel na zem zachrániť človeka a preto je nevyhnutné sa otvoriť jeho Slovu, ktoré osvecuje každého človeka. „Veď kým všetko objímalo hlboké ticho a noc v rýchlom behu došla do polovice, zoskočilo tvoje

všemohúce slovo z neba, z kráľovského trónu, ako tvrdý bojovník doprostriedka zeme, odsúdenej na záhuby. /Múd 18, 14-15/.

Každý z nás je povolaný, aby nežil v tme hriechu, ale vo svetle Kristovom a aby raz prešiel z tejto časnosti do večnosti, kde je Kristus nehasnúcim svetlom. Veď nie nadarmo si v tradičnom vianočnom vinše prajeme, aby nám dal Boh po smrti kráľovstvo nebeské...

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

31. december – Svätý Silvester, pápež

Pôvod mena: z lat. silva – les; lesný, z lesa. Po smrti pápeža Miltiadesa (Melchia - desa) (311 – 314) sa stal pápežom Riman Silvester, syn kňaza Cyrína. Vzhľadom na skutočnosť, že cisár Konštantín Veľký preložil svoje sídlo do Konštantínopolu, pápež sa stal v Ríme najvýznamnejšou osobnosťou. Silvester mal možnosť rozvinúť naplno svoju apoštolskú činnosť, nakoľko Cirkev už mala zaručenú slobodu. Za jeho pontifikátu Cirkev opustila katakomby a nad hrobmi mučeníkov sa začali stavať prvé chrámy za výdatnej podpory matky cisára Konštantína - Svätej Heleny, ktorú podľa tradície pokrstil práve pápež Silvester. Dočkal sa teda pokojných časov, ktoré nastali vďaka cisárovi Konštantínovi a jeho Milánskemu ediktu v roku 313. Najhonosnejší chrám sa začal stavať nad hrobom apoštola sv. Petra vo Vatikáne.

Podrobnejšie informácie o živote tohto pápeža nemáme. Vieme, že jeho pontifikát nebol jednoduchý, lebo r. 318 alexandrijský kňaz Árius vystúpil s bludnou náukou o božstve Ježiša Krista. Pápež za podpory cisára zvolal do Nicei prvý ekumenický koncil, kde boli odsúdené a zavrhnuté Áriove bludy a bolo prijaté Nicejské vyznanie viery. Na tomto koncile bol zároveň ustanovený záväzný deň slávania Veľkej noci, platný až dodnes – prvá nedeľa po prvom jarnom splne mesiaca. Za pontifikátu tohto pápeža cisár r. 321 vyhlásil nedeľu za kresťanský sviatok a deň pracovného pokoja. Život sv. Silvestra je silne opradený legendami. Zomrel 31. decembra 335 v Ríme a pochovaný bol v Kostole sv. Priscily. Pápež Pavol I. dal preniesť jeho pozostatky do kostola San Silvestro in Capite, kde sa nachádzajú dodnes. V ikonografii je zobrazený v pápežskom rúchu s berlou, knihou, olivovou ratoľstou, mušľou, hadom alebo drakom a býkom. Nie zriedkavo v spoločnosti sv. Heleny a cisára Konštantína Veľkého.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Dňa 17. septembra 2006 na námestí pred bazilikou sv. Štefana v Budapešti, bola za blahoslavenú vyhlásená sociálna sestra **Sára Salkaháziová**. Slávnostnej svätej omši predsedal kardinál Peter Erdő. Kto bola táto žena, ktorej pomník sa nachádza na cintoríne sv. Rozálie v Košiciach? Na jej pamiatku

vysadili strom v Jeruzaleme a má pamätné miesto v Múzeu holokaustu v Budapešti.

Sára Salkaháziová sa narodila 11. mája 1899 v Košiciach a v Dóme sv. Alžbety bola pokrstená. Jej otec Leopold Salkaházy bol synom majiteľa vtedy najkrajšieho hotela v Košiciach Schalkhaz. Dnes na tom mieste stojí hotel *Hilton*. Matka Klotilda r. Stillerová pochádzala z Rakúska. Sára mala staršieho brata a mladšiu sestru. Otec ich opustil, keď mala len dva roky. Matka im zabezpečila najlepšie vzdelanie a výchovu. Sára od mladosti sledovala politické udalosti a na všetko mala svoj názor. Študovala v Učiteľskom ústave sestier uršulínok v Košiciach. V roku 1919 začala písať prvé články pod pseudonymom SIPHAX do rôznych maďarských periodík, ktoré vychádzali vo vtedajšom Československu.

Po ukončení pedagogickej školy vyučovala na štátnej škole v chlapčenskej triede. Necítila nijaké povolanie učiť, viac sa zaujímala o rodinné pomery chudobných chlapcov. Stala sa opravdivou matkou hladných a otrhaných. Nite a gombíky mala stále poruke. Opravovala roztrhané šaty a väčšia časť jej zárobku putovala do vreciek najbiednejších. Po roku sa nakrátko zamestnala v úrade akciovej spoločnosti jej rodiny, ale zanedlho sa stala knihárkou, aby bola nezávislá. V roku 1919 vstúpila do Maďarskej kresťansko - sociálnej strany a zapájala sa do verejného života. Na aktuálne udalosti reagovala v Košickom večerníku a neskôr aj v Pražskom maďarskom spravodaji. V roku 1926 sa začala písaniu venovať profesionálne. Stala sa redaktorkou časopisu NÉP/EUD/. Zmenu v jej živote znamenala účasť na sociálnom kurze *Spoločnosti sociálnych sestier /SSS/* v roku 1927. Tie nenosili habit, ale jednoduché sivé šaty, aby sa prispôbili svetským ženám. So sociálnymi sestrami sa po roku bližšie zoznámila. Zakladateľkou SSS bola Margita Šľachtová, ktorá mala na Sáru veľký vplyv. Dňa 6. februára 1929 Sáru prijali do spoločnosti. Noviciát absolvovala v Szegvári v Maďarsku a na Turíce 8. júna 1930 zložila

prvé rehoľné sľuby. Po nich sa vrátila do Košíc. Pracovala v Charite, vydávala časopis *Katolícka žena*, organizovala sociálne kurzy, dávala duchovné cvičenia mladým dievčatám, pripravovala ich na praktický život v rodinách. V jeseni 1932 ju predstavení preložili do Komárna, ale po dvoch rokoch ju znova povolali do Košíc. Biskupi ju poverili organizovaním maďarských katolíckych žien a dievčat v Československu. V Säre sa ozvala túžba po misionárskom pôsobení v Latinskej Amerike. Aby to mohla uskutočniť, v roku 1937 musela zmeniť so súhlasom predstavených občianstvo. Udalosti II. svet. vojny však zmenili Sárine plány. Do svojho denníka napísala: „Už ani neprosím, aby som sa dostala do Brazílie, prosím iba o to, aby som mohla sväto žiť, sväto slúžiť Pánu Bohu.“ Na Turíce 1940 zložila večné sľuby. Za motto si zvolila: „Aleluja! Hľa, tu som, pošli mňa!“ Po obsadení Maďarska nemeckými vojakmi v marci 1943, predstavená sestra Margita zapojila sestry do odboja. Všetky ich budapeštianske i vidiecké domy boli plné utečencov. Sestry vedeli, že riskujú pri tom svoje životy. Zachránili okolo tisíc ľudí, asi sto z nich sestra Sára. Ozývala sa v nej túžba obetovať svoj život, ak by nastala doba prenasledovania Cirkvi. Získala na to súhlas predstavenej i duchovného vodcu. Dňa 11. septembra 1943 v Kaplnke Ducha Svätého vyslovila modlitbu obetovania sa. Dňa 27. decembra 1944 na sviatok sv. Jána, apoštola, na rannom rozjímaní sestier hovorila o mučeníctve. Pri návrate domov so spolusestrou videli, že ich dom je obkľúčený fašistami. Odmietla svoj život zachrániť útekem. Keď sa predstavila ako zodpovedná vedúca domu, hneď ju odvedli. Pochopila, že nadišla jej hodina. Vojak ju drsným spôsobom odvedol. Ešte ju v ten istý večer spolu s ďalšími sestrami na brehu Dunaja vyzliekli donaha a odstrelili do ľadovej vody. Pred popravou si Sára ešte pokľakla a obrátená k svojim vrahom, s očami upretými k nebesiam, prežehnala sa veľkým krížom. Sestra Sára Salkaháziová ponúkla svoj život Bohu ako obeť, aby ochránila spolusestry od nebezpečenstva, ktoré im hrozilo za ukrývanie prenasledovaných Židov. Svoj život dovŕšila dňa 27. decembra 1944 po tom, keď ju nacisti odhalili, že ukrývala prenasledovaných v dome, kde bola vedúcou.

Proces blahorečenia sestry Sáry začal v roku 1997 a bol ukončený 28. apríla 2006, keď vtedajší Svätý Otec Benedikt XVI. podpísal dekrét o jej blahorečení.

/zdroj internet/

Mária Nováková

DETI PATRIA DO KOSTOLA

Týchto desať usmernení od bratov saleziánov, ktoré tu uvádzame, je dobré prijívať a uskutočňovať v našom živote. Sú adresované skôr rodičom malých detí.

K tomu je potrebné pripomenúť, že aj deti po prvom svätom prijímaní a po birmovke patria do kostola. Kto to môže pochopiť, nech to pochopí...

1. Deti patria do života Cirkvi a je správne ich privádzať na sv. omšu

Deti sú súčasťou Cirkvi, preto je normálne a dobré privádzať ich do kostola na sv. omšu. Pomáhame im vytvárať si tak vzťah k Pánu Bohu, k ľuďom, k situáciám, k miestu, čím budujeme jedno spoločenstvo. Majme všetci pochopenie pre prítomnosť detí na sv. omši. Rešpektujeme vaše deti, napriek tomu je potrebné mať cit aj pre ostatných prítomných v kostole. Choré dieťa odporúčame neprivádzať na sv. omšu. Berme ohľad na jeho zdravie a zdravie ostatných.

2. Rodinná svätá omša začína UŽ u vás doma a končí AŽ u vás doma.

Pripravte deti na to, že sa idú stretnúť s Pánom Ježišom. Pripomeňte im dôležitosť tohto stretnutia a skúste ich motivovať k tomu, aby boli pozorné. Dieťa vidí rodičov, čo robia, čomu veria, ako sa správajú, a aj keď tomu nerozumie, napodobňuje ich. Vo výchove nič lepšie ako príklad rodičov neexistuje. Rodinná svätá omša chce byť impulzom, aby to, čo sa povie v kostole pri homílii, bolo ešte dorozprávané, domodlené a pripomínané spolu s rodičmi doma.

3. Za správanie dieťaťa počas svätej omše nesie zodpovednosť rodič

Správanie dieťaťa počas sv. omše je ovplyvnené vekom, povahou, temperamentom, jeho momentálnym, fyzickým a psychickým rozpoložením. Rodič najlepšie pozná svoje dieťa. Stanovením hraníc v správaní – čo môže a čo nie – a ich dôsledným dodržiavaním a láskavým prístupom, postupne učíme dieťa prežívať sv. omšu nielen navonok, ale aj vnútorne. Nebojte sa ráznych pritiažení k sebe, alebo prísnejších pohľadov... Ako rodičia zo sv. omše toho veľa mať nebudete, ale príde čas, keď budete môcť opäť pokojne sledovať svätú omšu. Teraz je dôležité to, že ste tu spolu ako rodina, deti to vnímajú, stáva sa to súčasťou ich života.

4. Na svätú omšu prichádzame včas

Príchod na čas vám umožní nájsť si vhodné miesto v kostole tak, aby dieťa mohlo svojimi zmyslami vnímať, prežívať a aktívne sa zapájať do priebehu sv. omše. Dieťa by malo vidieť na oltár. Na detskej sv. omši sú predné lavice vyhradené pre deti a ich rodičov.

Na vlastné dieťa, ktoré sedí vpredu treba vidieť a včas zasiahnuť, ak je nepokojné, alebo rozptyľuje ďalšie deti. Ak prichádzate s kočiarom, neblokujte hlavné priechody. Je potrebné rešpektovať priestory, ktoré máme.

5. Dieťa počas svätej omše hračky nepotrebuje.

Kostol nie je herňa. Hračkami odvádzame pozornosť nielen vlastného dieťaťa, ale aj ostatných detí. Vhodné sú ilustrované knihy s priebehom sv. omše, alebo biblickou tematikou.

6. Počas svätej omše nejeme a nepijeme

Deťom primerane vysvetlite, že počas svätej omše nejeme a nepijeme. Najesť a napiť sa je potrebné doma pred alebo po sv. omši

7. Nenechávajme deti voľne behať a prechádzať sa po kostole

Pohyb k deťom nerozlučne patrí. Nie každé dieťa dokáže vydržať pokojne sedieť. Dôležité je dieťaťu vysvetliť, že počas omše nebeháme po kostole a zbytočne sa neprechádzame. Ak sa potrebujem premiestniť, robím to v pokoji tak, aby som nevyrušoval. Opatrnosť je potrebná zvlášť na schodoch. Nenechajte deti vešať sa po laviciach, aby nedošlo k zbytočným úrazom.

8. Počas svätej omše nerozprávame

Počas sv. omše sa nerozprávame. Ak potrebujeme dieťaťu niečo povedať, vysvetliť, robme to v tichosti. K otázkam dieťaťa sa vráťte po sv. omši a odpovedzte na ne. Rozprávať môžu deti vtedy, ak ich kňaz k tomu vyzve.

9. Hlučné vyrušujúce a nezvládnuteľné dieťa je potrebné vyviešť von.

Vyjst' von, alebo mimo kostola treba vtedy, ak je dieťa hlučné, nezvládnuteľné, vyrušuje iné deti a nereaguje na vaše upozornenie.

10. Zapojte sa aktívne do svätej omše

Každá rodina svojou prítomnosťou dotvára atmosféru svätej omše. Môžete si zobrať na starosť čítania a prosby. Zapájajte sa s deťmi do spevov a modlitieb. Prichádzajte s deťmi na požehnanie /krížik – udeľuje sa deťom na konci sv. omše/. Väčšie dieťa nech má prst na perách. Podobne aj dospelí, ak majú kanonickú prekážku a nemôžete ísť na sv. prijímanie, prichádzajte s vašim dieťaťom a aj vám kňaz udelí individuálne požehnanie.

Tieto pravidlá nemajú rodičov odradiť privádzať deti na svätú omšu, ale sú pomôckou pri ich výchove. Nenechávajte sa odradiť neúspechom a nestrácajte vieru, ak všetko naraz nezmeníte. Chce to čas, našu i vašu ochotu, trpezlivosť, dôslednosť a láskavosť, aby sme sa naučili spoločne prežívať a sláviť rodinnú svätú omšu. A starší ľudia sa nemusia hneď hnevať a pohoršovať, ak po kostole prebehne dieťa. Budeme radi, ak nám sprostredkujete svoje postrehy, nápady i pripomienky.

/Spracované podľa Saleziánov Don Bosca, Trnava – Kopánka/

VIANOČNÁ OSEMSMEROVKA PRE RADOSŤ Z BOŽIEHO SLOVA

Milí priatelia!

Keď prežívame vianočné sviatky, navzájom sa vieme obdarovať nielen rôznymi vecami, no hlavne časom a láskou, ktorá vychádza zo srdca. V kresťanskej viere prežívame skutočnosť, že Boh nás všetkých obdaril tým najväčším darom, keď nám dal svojho Syna – Ježiša Krista. On nám všetkým priniesol vykúpenie a ponúka spásu každému, kto v neho verí. Jeho príchod Boh oznámil už v raji, predpovedali ho proroci a ľud tak žil vo veľkom očakávaní príchodu Mesiáša.

Slovo **Mesiáš** pochádza z hebejčiny /*mašiah*/ a znamená *Pomazaný*. V hebrejskom jazyku bolo Božie slovo Starého zákona napísané pôvodne a vďaka svätému Hieronymovi, ktorý žil v Betleheme, bolo preložené do latinčiny. Božie slovo Nového zákona, bolo písané prevažne v gréčtine, nakoľko v tej dobe bola úradným jazykom. Z gréčtiny pochádza slovo **Kristus** /*Christós*/ a znamená tiež *Pomazaný*. Už v Starom zákone boli olejom pomazaní kňazi, proroci a králi. Teda tí, ktorí mali v Izraelskom národe dôležitú a vznešenú úlohu. Pán Ježiš bol tiež **Pomazaný** a to Duchom Svätým pri krste v Jordáne.

Táto osemsmierovka sa zrodila ešte v čase mojej formácie v kňazskom seminári. Bolo to v poslednom ročníku, keď som už ako diakon mohol pri sv. omši čítať Evanjelium a kázať Božie slovo a mal som z toho veľkú radosť, ktorú treba v živote šíriť. Aj táto osemsmierovka sa stala prejavom mojej radosti z Božieho slova. Pre čitateľov resp. lúštitel'ov nemá však za cieľ iba zábavu, ale predovšetkým katechézu takouto formou. Podobne nám má pomôcť v tomto Roku Božieho slova prehĺbiť svoj vzťah k Pánu Ježišovi a nikdy si nemyslieť, žeby čítanie Rodokmeňa Ježiša Krista bolo nudou... A napokon, každý máme svoj rodokmeň...

Priblížime vám mená mnohých tých, ktorí sa nachádzajú v rodokmeni Ježiša Krista. Vieme, že Boží Syn, keď vzal na seba ľudskú prirodzenosť, pochádzal z rodu Dávidovho. Uvedené mená tu uvádzame podľa Matúšovho a Lukášovho evanjelia i podľa Prvej knihy Kroník. Po vyškrtaní všetkých mien vám zostane **55** nevyčiarknutých písmen, ktoré tvoria tajničku. /Pozn.: Meno SEM sa tu nachádza dvojmo a ADAM dokonca trojmo/

M	A	D	A	M	L	E	O	N	A	G	G	E	K	M	A	O	B	O	R	É	R
Z	E	Š	Á	I	N	O	CH	E	J	A	R	E	D	Ď	N	M	E	N	A	N	A
H	Ó	D	I	A	N	J	Š	L	Š	A	S	O	N	E	E	E	G	E	L	A	F
E	E	B	J	I	P	R	E	T	Á	R	E	T	Z	L	V	S	L	L	R	N	N
N	L	A	M	K	O	D	A	S	I	J	O	A	A	A	S	I	E	E	Ť	I	S
O	E	D	Č	CH	Š	M	A	S	S	J	O	Z	E	F	U	U	B	T	E	A	B
CH	A	A	A	O	N	Á	A	D	A	E	U	A	A	D	A	E	Á	H	L	K	A
P	Z	N	B	S	O	O	I	N	M	T	S	R	K	Z	H	Z	B	M	A	L	R
L	A	I	E	I	S	V	R	CH	A	A	E	I	L	I	A	J	O	A	S	J	F
E	R	M	S	Á	Á	V	A	M	E	S	I	Á	Š	O	M	N	R	J	A	Ú	A
E	J	A	R	D	N	Š	G	H	A	Z	S	Š	Š	Á	I	Z	O	J	L	D	X
L	L	A	D	J	O	S	A	R	Á	Y	E	E	H	N	I	R	Z	A	A	A	A
A	N	I	O	E	A	B	U	K	A	J	R	A	S	A	A	Z	O	M	T	B	D
L	R	N	E	I	B	G	A	D	E	CH	R	L	A	M	E	CH	O	T	I	N	I
A	A	A	E	Z	R	O	M	CH	N	B	I	É	T	O	H	I	A	U	E	É	L
M	O	M	M	Z	E	O	O	Š	A	L	A	M	Ú	N	D	T	D	Z	L	R	E
M	E	L	CH	I	Ž	R	S	E	S	R	N	Y	R	D	A	A	Z	É	R	I	H
S	J	O	R	I	M	E	L	E	J	O	A	T	A	M	M	I	K	A	I	L	E
M	A	Z	O	K	M	U	H	A	N	A	T	A	M	M	A	T	A	T	I	Á	Š

ADAM, EVA, SET, ENOS, MALALEEL, JARED, HENOCH, MATUZALEM, LAMECH, NOE, SEM, ARFAXAD, KAINAN, SALE, HEBER, FALEG, RAGAU, SARUG, NACHOR, TÁRE***ABRAHÁM, SÁRA, IZÁK, JAKUB, JÚDA, FARES, EZROM, ARAM, ADMIN, AMINADAB, NÁSON, SALMON, RACHAB, BÓZ, RÚT, OBED, JESSE***DÁVID, ŠALAMÚN, ROBOAM, ABIÁŠ, AZA, JOZAFAT, JORAM, OZIÁŠ, JOAS, AMASIÁŠ, AZARIÁŠ, JOATAM, ACHAZ, EZECHIÁŠ, MANASSES, AMON, JOZIÁŠ, JOAKIM, JECHONIÁŠ, SALATIEL, ZOROBÁBEL, ABIUD, ELIAKIM, AZOR, SADOK, ACHIM, ELIUD, ELEAZAR, MATAN, JOZEF***HELI, NÉRI, MATATIÁŠ, SEMEI, ELIEZER, RÉZA, JONAM, AMOS, ADDI, JANE, KOZAM, ELMADAM, NAHUM, MELE, MENAN, MELCHI, HESLI, MATAT, HÉR, NAGGE, JORIM

Váš duchovný otec Milan

OBNOVENIE MANŽELSKÝCH SLUBOV NA SVIATOK SVÄTEJ RODINY

Nedeľa v oktáve Narodenia Pána sa slávi ako sviatok Svätej rodiny. Toho roku sa bude sláviť 29. decembra 2019. V tento deň si pri sv. omši môžu obnoviť manželia svoje manželské sľuby. Keďže niektorí z nás „nemajú čas“ prísť v nedeľu dopoludnia na svätú omšu, môžu si manželské sľuby obnoviť aj v rámci popoludňajšej pobožnosti, keď budú v našom chráme o 15 hod. vystupovať naše deti na vianočnom programe pri jasličkách. Stáva sa, že práve deti pritiaľnu do kostola aj svojich vieru nepraktizujúcich rodičov a starých rodičov. Súčasťou tejto popoludňajšej pobožnosti bude aj vystúpenie Folklórnej skupiny *Dudváh* z Križovian nad Dudváhom. Srdečne Vás pozývame!

PRED VSTUPOM DO KOSTOLA SI VYPNIME SVOJ MOBILNÝ TELEFÓN

Niekedy sa stane, že v kostole začne zvonit' niekomu z veriacich telefón. Stať sa to môže, sme len ľudia, no nezabudnime si ho pred vstupom do kostola vypnúť, alebo dať na tichý režim, aby sme nerušili kňaza a celý priebeh svätej omše. Je vhodné prísť na svätú omšu včas, aby sme sa vnútorne sústredili, vypli elektroniku a „zapli seba“ na vnímanie Božieho slova.

NOVÁ FARSKÁ KNIŽNICA

Od 1. decembra 2019 sa sprístupnila veriacim z našej farnosti novozriadená farská knižnica skaviarňou. Knihu rôzneho žánru je možné si zapožičať na fare kedykoľvek. Taktiež je možné si niečo preštudovať pri šálke dobrej kávy, alebo čaju. Slávnostnú pásku prestrihla pani Mária Nováková.

VIANOČNÁ SVÄTÁ SPOVEĎ

Spoločná vianočná svätá spoveď bude v našej farnosti v sobotu dňa 21. decembra 2019. Dopoludnia od 10,00 do 12,00 hod. sa bude spovedať v Lošonci. Popoludní od 14,00 do 16,30 hod. sa bude spovedať vo farskom kostole v Horných Orešanoch. Chorých a starých budem spovedať v Horných Orešanoch 6. a 13. decembra. V Lošonci 20. decembra dopoludnia.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DECEMBER 2019

Všeobecný: Aby sa každý štát rozhodol urobiť všetko potrebné pre lepšiu budúcnosť mladých, najmä trpiacich.

Úmysel KBS: Aby narodenie Spasiteľa, ktoré prinieslo radosť celému svetu, zažiarilo v srdciach všetkých ľudí a šírilo lásku a pokoj po celom svete.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Aneta Buchancová, Lošonec
Tobias Peko, Horné Orešany
Zara Gočálová, Lošonec

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

Ing. Martin Ďurkovic /Zvolen/ a Ing. Lenka Hodulíková /Hor. Orešany/

NIEKOĽKO MYŠLIENOK OD SVÄTEHO OTCA FRANTIŠKA

„NIKTO Z NÁS NIE JE OSTROV, SEBESTAČNÝ A NEZÁVISLÝ OD INÝCH: TVORIŤ BUDÚCNOSŤ MÔŽEME IBA SPOLOČNE, NIKOHO NEVYNÍMAJÚC“

„S BOHOM SA NIČ NESTRÁCA, AVŠAK BEZ NEHO JE VŠETKO STRATENÉ“

„AKÍ DÔLEŽITÍ SÚ STARÍ RODIČIA V ŽIVOTE RODINY, ABY ODOVDALI DEDIČSTVO ĽUDSKOSTI A VIERY, KTORÉ SÚ ZÁKLADOM KAŽDEJ SPOLOČNOSTI!“

„JEŽIŠOVA PRÍTOMNOSŤ SA OHLASUJE ŽIVOTOM A VYJADRUJE JAZYKOM BEZPLATNEJ A KONKRÉTNEJ LÁSKY“